

NR.8
1961

TÄIHEKE

OLEN JUBA KOOLI- LAPS

H. MÄND

TÄNA MINA KOOLI LÄHEN,
SULLE, LASTEAED, AIDAA!
PRAEGU SELGED ON VAID TÄHED,
AGA VARSTI TARGAKS SAAN.

PESIN KAELA, NÄO JA KÕRVAD,
ENAM EI SAA LAITA MIND.
SAMMI KEKSIB MINU KÕRVAL,
OMATEADA AITAB MIND.

SABAGA MU SAAPAIK HARJAB
VEELGI ROHKEM LÄIKIMA,
OMA RÕÖMU TA EI VARJA,
MÕTLEB VIST, ET KAASA SAAB.

„KUIDAS VÕIN SIND KOOLI SAATA,
KUI SA TÄHTIGI EI TEA!
JA KA VORMIMÜTS SUL, VAATA,
KUIDAGI EI SEISA PEAS.“

TAHTSIN VEEL KORD HEAD AEGA
ÕELDA OMA SAMMILE,
AGA EMAL POLNUD AEGA,
RUTTASIME TRAMMILE.

TRAMMIS TÄDID-ONUD EILE
ÜTLESID VEEL: „ISTU, LAPS!“
TÄNA HÜPPAN PÜSTI KRAPS!
ISE PAKUN ISTET NEILE.
OLEN JUBA KOOLILAPS!

Illustreerinud L. HÄRM

RAJU K'ÄES

Läti kirjanik
DZIDRA RINKULE

Pääseb valla
maruhoog,
pilvist toob
vetevool!

Nööpis hõlmu põrnikas,
rätti sõlmis liblikas,
peitu puges sipelgas,
varju tirts läks hüpeldes.

Kohisevad kõrged puud,
põõsad vihma uppunud.
Pikne põrab pilvedes,
sulivulin loiguvees.

Röömsalt muigab ainult konn:
Las vaid sajab, mõnus on!"

K'ÄTTEMAKS

Gruusia kirjanik
MARIDŽAN

TUDRUK SAVITUKIST MUDIB
K'ÄPAD, KÕRVAD, SABAGI.
VÄIKE VEND TA JUURDE VUDIB:
„SEE ON TÄPSELT NAGU HIIR!“

„PANFN SELLE HIIRE MAHA,
LAS SIIS PETTA SAAB ME KASS.
MIKS TA OLI TÄNA PAHA,
K'ÄED MUL KATKI KRIIMUSTAS!“

TEEME LAHTI POSTIAAUNA!

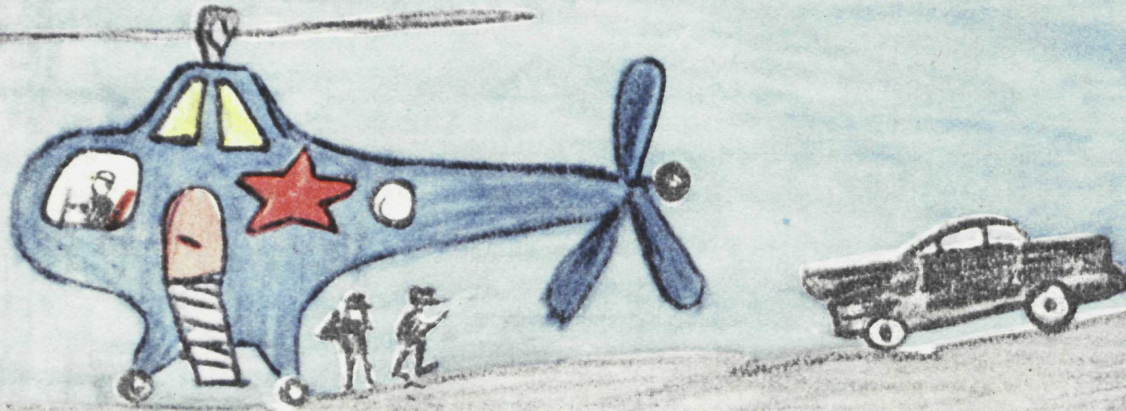
TERE, ARMAS TAHEKE!

Me saadame sulle oma esimese kirja. Meie kirja tee sinuni on pikk, sest meie elame kaugel Saaremaal Kingissepa linnas.

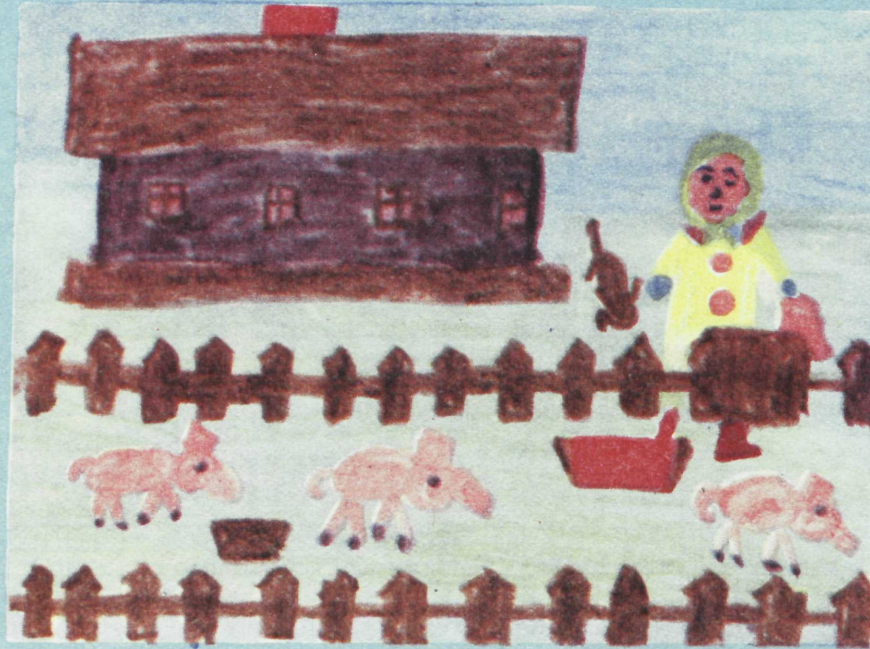
Meie armastame oma kodulinna. Meie linnas on vana, võimas loss, ilus park ja mererand. Kas sa seda ka tead, et meie linnas sündis tööraha juht Viktor Kingissepp? Majas, kus Viktor Kingissepp sündis, asub nüüd muuseum. Ka meie kool kannab Viktor Kingissepa nime. Varsti aga valmib meil uus, suur koolimaja.

Tervitades

Kingissepa V. Kingissepa nimelise
Keskkooli II-c klassi õpilased

„Helikopter“ – 7-aastase LEMBIT ARU joonistus.

„Minu hoolealused“ - pildi saatis II klassi õpilane SAIMA ROHI Päärremaa 7-klässilistest Koolist.

MINU KUULIKUD

Küülikud on väga toredad loomad. Mul on neid kodus palju. Mõned on suured ja mõned väikesed, aga kõik nad on valged villajänkud.

Miina olen nende perenaine. Annan neile süüa ja puhastan nende puure. Minu jänkud on hirmus lõbusad ja nad meeldivad mulle kangesti.

RITA OTSMAA,
Rakke Keskkooli II klassi õpilane

LILLEPEENAR

MUL ON KODUS LILLEPEENAR,
ILUS VÄIKE LILLEPEENARI!
TEGIME TA ALLES EILE,
VARSTI ANNAB ÖISI MEILE.

MARET KANARIK,
Ahja Keskkooli III klassi pioneer

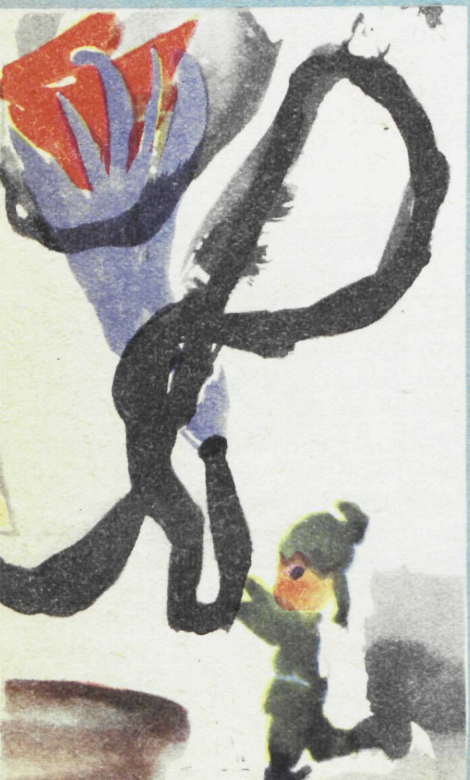
KALLIS TAHEKE!

Mina käisin Elvas oktoobrilaste kokkutulekul. Võistlesin seal jalgrattasõidus. Sõitsin hästi kiiresti ja sain esimese koha 8-aastaste tüdrukute klassis. Selle võidu eest anti mulle aukiri ja see oli minu esimene aukiri. Pärast vaatasime ettekandeid ja mängisime. Oli väga lõbus!

SIRJE SAKSJAAK,
Puhja Keskkooli II klassi oktoobrilaps

„Linnavaade” – 8-aastase HANNO HÄRMI joonistus.

„Tublid tuletõrjujad” – selle pildi joonistas 7-aastane AIN VELDERMANN Tallinnast.

T																		
T																		
T																		
T																		
T																		
T																		
T																		
T																		

**A
R
V
A

Ä
R
A!**

Kuidas ülemist mõistatust lahendada, see on teile kindlasti selge. Alumise mõistatusega vaatame, kes teist hästi teravilju tunneb. Leidke neli niisugust teravilja, mis sobivad sellesse maisipeasse!

K

as sa tead, et Ungari Rahvavabariigis on rohkem kui 170 tuhat poissi ja tüdrukut, kes kannavad nime „väike trummilööja“?

Nii nimetatakse ungari oktoobrilapsi nende väikeste trummilööjate mälestuseks, kes palju aastaid tagasi võitlesid koos isade ja vendadega oma kodumaa vabaduse eest.

Marika, Sandor, Andreas – iga ungari poiss ja tüdruk unistab sellest päevast, mil ta saab kaheksa-aastaseks. Siis ta astub väikeste trummilööjate rühma. Pidulikult seotakse talle kaela sinine kaelarätt. Ungaris on sinine värv rahuvärv. Nii on väikesed trummilööjad – ungari oktoobrilapsed – rahulapsed.

Väikesed trummilööjad püüavad täpselt täita oma seadusi. Üks nendest seadustest ütleb: „Väike trummilööja aitab igal pool, kus saab.“ Sellepärast ungari oktoobrilapsed ongi sagedasteks külalisteks lasteaias. Nad õpetavad mudilastele uusi mängu, laulavad ja tantsivad nendega.

Kui pioneerid lähevad puid istutama või

Illustreerinud I. TORN

Väikesed

trummilööjad

vanapaberit koguma, siis moodustavad väikesed trummilööjad oma luurekomandod. Need luurekomandod uurivad välja, kust saab istikuid, kellel on palju vanapaberit, kus vedeleb rauakolu. Nad koguvad pioneeridele ka andmeid selle kohta, kelle uksekell ei helise, kus tilgub veekraan või on vaja puid saagida. Luureandmete põhjal saadab pioneerirühm välja oma meistermehed ja üheskoos tuntakse rõõmu tehtud tööst.

Väikesed trummilööjad on tulevased pioneerid. Üheteistkümnepäevasele hakkavad nad kandma punase äärega siniseid kaelarätte. See tähendab, et väikestel trummilööjatel on katseaeg. Kui punase kandiga kaelarätti omanik kuu kuu jooksul on igati tubli, saab temast pioneer. Pidulikul koondusel töötab väike trummilööja elada ja õppida nii, et kodumaa tema üle rõõmu tunneb. Sellest päevast alates kannab ta uhkusega pioneeri punast kaelarätti.

ÜKS VANA JUTT KORD RINGI KÄIS –
JÕED IMEMAAL ON PIIMA TÄIS.

NAD TEEVAD MITMEID KÄÄRE NII,
ON PIIMAVAHUS ÄARENI.

TÖTT SAMA PALJU ON SES LOOS,
KUI MERES ÖÖTSUKS POHLAMOOS.

KOLHOOSIS KUID ON KARJAFARM,
SEAL LEHMI – LUGEMATU ARV!

EI AITA KUMNEST SÖRMEST, NEIST –
JÄÄB ÜLE VEELGI SADA VEIST.

MIND ÜSKORD LAUTA EMA VIIS,
MIS KÕIKE KÜLL MA NÄGIN SIIS!

SEAL JUSTKUI PENI URISES –
ÜKS MOOTOR TASA SURISES.

KÕIK LOOMAD MAGUSASTI SÖID,
SIIS NAISED MINGID KANNUD TÖID.

NEID VAREM NÄINUD POLNUD EAL,
NEIL JUSTKUI SARVED OLID PEAL.

ET MÖTE EI JÄÄKS POOLIKUKS –
NEED OLID KUMMIST VOOLIKUD.

JA VAATA, KUS ON IMESID –
NEED VEISTELT PIIMA IMESID.

SEAL OLI KLAASIST TORUÖÖS –
PIIM VOOLAS SELLES, VALGE, RÖÖSK.

EI LÄINUD MAHA ÜKSKI PIISK –
SEE LÜPSIK ON ÜKS TORE RIIST!

EI VALUTA NÜÜD EMA KÄED –
SUUR LÜPSIVAEV TAL ÄRA JÄÄB.

EI OLE SÖÖRUTADA TAL
NÜÜD VAJA IGA VEISE ALL.

NEIST KARTA IGA ÜKSIKUT,
ET LÜKKAB ÜMBER LÜPSIKU.

ET IMEMAAL SAAB PIIMA JÕEST,
SEE JUTT ON VÄGA KAUGEL TÕEST.

KUID TEADKU SEDA IGAÜKS –
ON IMEVÄRK ELEKTRILÜPS!

MANIVALD KESAMAA IMELINE LÜPSIK

Illustreerinud H. SAMPU

Kas sa niisugust veidrat looma oled näinud? Vaata teda tähelepanelikult! Missuguste loomade-lindude sarved, jalad, saba, keha, noka, küüru ja kõrva sa siit leiad?
 „Tähekesel“ loomaaiaga on need üheksa looma-lindu sul külas käinud. Kes nad on?

TIMURLA

J. RANNAP

Uudise Männiku-vanatädi rohtukasvanud peenardest tõi kooli teise klassi oktoobrilaps Peeter. Tema teadis selle põhjusestki rääkida. Tädile olid reumavalud selga löönud. Need ei lasknud kummarduda.

Kui tähekesujuht pioneer Teet järgmisel päeval oma väikeste sõprade juurde tuli, oli oktoobrilastel plaan peetud – nemad lähevad timurlasteks. Kitkuvad peenraid, kastavad lilli ja teevad muudki, mis toimetamist nõuab.

Kuna pioneerid-timurlased ajavad oma asju suure saladuskatte all, siis ei sobinud oktoobrilastelgi teistmoodi talitada. Kolm pärastlõunat järjest käis nüüd Peeter Männiku-vanatädi ukse taga, kummardas, nagu viisakale poisile kohane, ja küsis:

„Mina palun juua!“

Et tädil külalise suure janu kohta mingisugust kahtlust ei tekiks, lisas Peeter igaks juhuks juurde:

„Sõin hommikul heeringat.“

Alles neljandal õhtupoolikul koputas Peeter asjatult vanatädi uksele. Majaperenaine oli poodi läinud.

Nüüd võisid timurlased tulla! Ja nad tulidki. Mall, Laine ja Linda hakkasid ruttu porgandipeenralt umbrohtu kitkuma, Kalle ja Peeter

aga võtsid kaevupumbast kinni. Ühele mehele oli see pumbahoob raske, aga kahe käes kuulas ta ilusasti sõna.

Kui tüdrukud peenrarohimisega lõpule jõudsid ja kastmisvett tulid viima, hakkasid nad suure häällega naerma:

„Oi, poisid! Kes teid on märjaks kastnud?“

Kallet-Peetrit natuke solvusid sellest naerust. Ja Kalle ütles:

„Meid ei ole keegi kastnud. Mulle ühte tuhvlisse tilkus natuke vett ja Peetrile mõlemasse. Pükste peale läks ka, aga muidu oleme täitsa kuivad.“

Nüüd alles märkasid tüdrukud, et kõik toobrid ja tünnid olid juba üle ajamas. Nad jätsid kohe naeru järele ja Laine koguni lohutas:

„Ei see väike märg tee midagi. Töö juures juhtub mõndagi.“

Kui peenrad kastetud, võtsid timurlased vanatädi küttepuud käsile. Need said juba peaaegu kõik riita laotud, kui värava juures valvet pidav Linda hõikas:

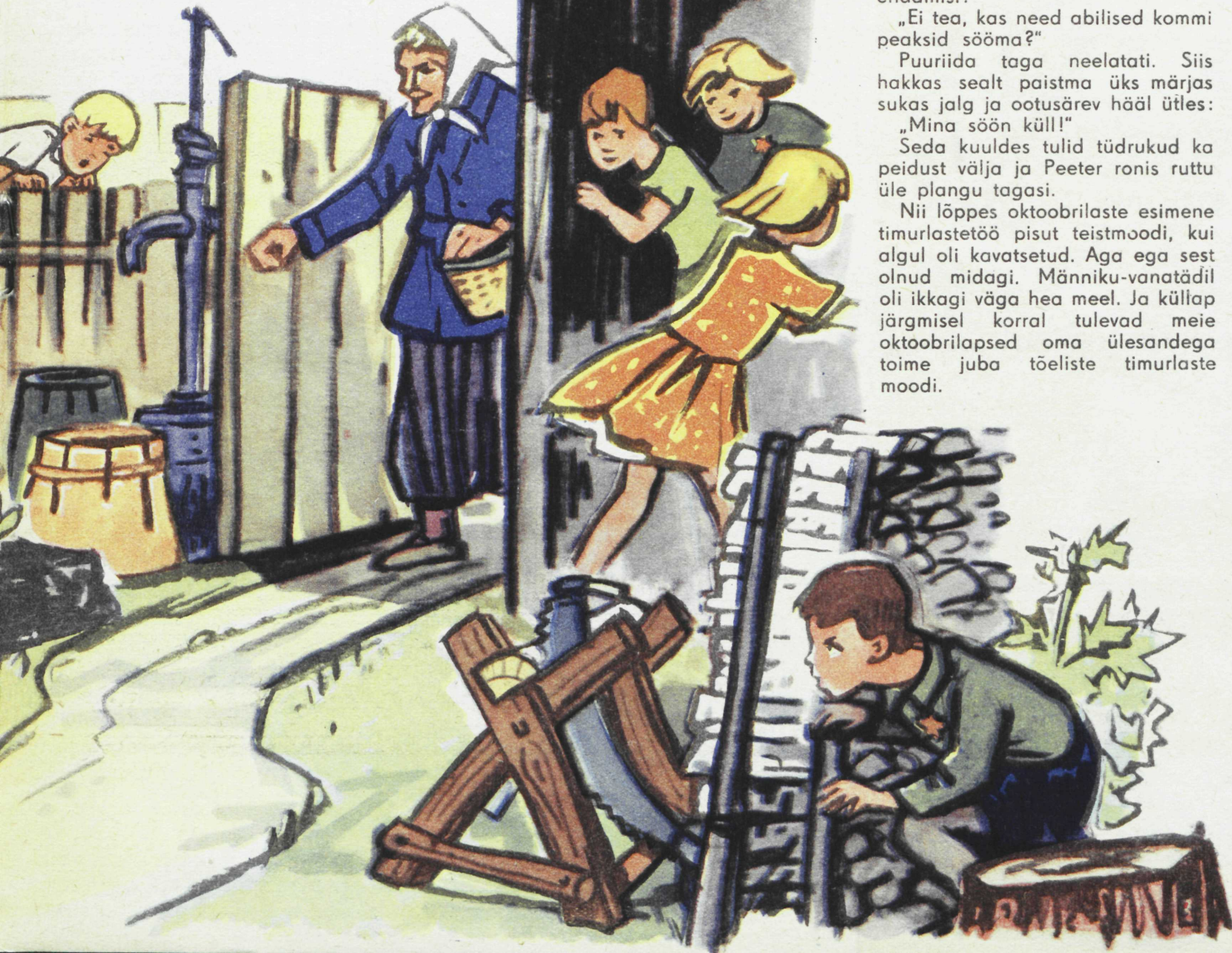
„Tädi tuleb!“

Peeter jõudis ainukesena üle plangu ronida. Kalle peitis enda puuriida taha, tüdrukud pugesis kuuri alla.

„Helde aeg!“ löi Männiku-tädi õue jõudes kaht kätt kokku. „Kes siin minu äraolekul tööd teeb?“

ASED

Puuriida tagant kostis rõõmsat kihinat. Seda kuuldes istus vanatädi trepile, otsis kusagilt välja krabiseva kotikese ja küsis justkui endamisi:

„Ei tea, kas need abilised kommi peaksid sööma?“

Puuriida taga neelutati. Siis hakkas sealt paistma üks märjas sukas jalg ja ootusärev hääl ütles:

„Mina söön küll!“

Seda kuuldes tulid tüdrukud ka peidust välja ja Peeter ronis ruttu üle plangu tagasi.

Nii lõppes oktoobrilaste esimene timurlastetöö pisut teistmoodi, kui algul oli kavatsatud. Aga ega sest olnud midagi. Männiku-vanatädil oli ikkagi väga hea meel. Ja küllap järgmisel korral tulevad meie oktoobrilapsed oma ülesandega toime juba tõeliste timurlaste moodi.

„Uhel tüdrukul on kaks nukku,“ õpetab Milvi arvutamist. „Teisel on samuti kaks nukku. Mitu nukku on kokku?“

Mati (nutuselt): „Mina ei oska nukkusid liita...“

Milvi: „Aga mida siis sina oskad kokku liita?“

Mati: „Reaktiivlennukeid!“

Üks tähekesejuht tutvustas oktoobrilastele Puškini muinasjuttu. Koonduse lõpul ütles ta:

„Nii kahju kui see ka on, Puškin tapeti kahevõitluses.“

„Aga kus oli siis miilits?“ päris Vello asjalikult.

Priit nägi loomaaias elefanti.

„Kelle oma see on?“

„Riigi.“

„Tähendab, see on natuke ka minu oma,“ teatas poiss suure rahuldustundega. „Minu Radž!“

„Ära kustuta tuld ära!“ palus väike Anne. „Ma ei näe siis magada!“

Kaval REBANE

KORJAKI MUINASTUTT

Kord istub rebane jõekaldal ja peab aru: „Kuidas ma küll saaksin süüa värskaid kalu?“

Vaatab, vaatab ja näeb – mööda jõge ujub palk. Palgil aga istuvad kaks kajakat.

Rebane küsib: „Mida te seal teete, kajakad?“

„Püüame kalu.“

„Võtke mind ka enda juurde.“

„Hüppa!“

Rebane hüppaski. Aga palk käändus kummuli, kajakad tõusid õhku ning rebane kukkus karsumm vette.

Jõgi kandis rebase merre.

Rebane näeb – igal pool on ainult vesi. Ta ütleb: „Noh, käpad, hakake mulle nüüd aerudeks ja sina, saba, ole rool!“

Rebane sõidab nagu paadis, aga ikka ei paista veel kallast. Nõnda ujub ta kaugele merele välja ning ei tea enam, kuhu edasi ujuda. Siis kohtab ta hüljest.

Hüljes küsib talt: „Kuhu sa, rebane, ujud? Kas sa eksisid merre ära ega pääse enam kaldale?“

TULGE KAASA!

SALME TUULIK

PÄIKE PAISTAB PALAVALT
JA KORJAB ROHULT KASTET.
ISE PIIDLEB KAVALT,
MIS EES OKTOOBRIKASTEL.

KÕLAB LÕO LÕBUS VIIS
NING KAGU KUTSUB: „KUKUI
TULGE KAASA, REIN JA LIIS,
JA TULE KAASA, JUKU!“

PIKISILMI OOTAVAD
KOLHOOSI SUURES AIAS
PORGANDID NII SALEDAD
JA SUHKRUPEEDID MAIAD.

LIIGA KITSAS ON NEIL REAS,
KÄIB TULI OMAVAHEL.
HARVENDAMA NEID NUUD PEAKS,
ET KÕIGIL HAKKAKS LAHE.“

„Küll ma juba tean, kuhu ma ujun,“ vastab rebane. „Tulin vaatama, kui palju teil siin meres loomi on. Meil maal räägitakse, et teid olevat väga vähe järele jäänud.“

„Vale jutt,“ vastab hüljes, „meil on meres palju loomi – hülgeid, merihobuseid ja vaalasid.“

„Tõesti või?“ ütleb rebane ja lisab siis: „Kuni ma pole neid oma silmaga näinud, ei usu ma su juttu põrmugi. Las kõik loomad tulevad välja ja seavad ennast kaldani ritta! Ma hakkan neid siis lugema.“

Kõik hülged, merihobused ja vaalad tulid vee peale ja tegid nii, nagu rebane käskis.

Rebane hüppab nende selga ja loeb joostes: „Uks hüljes, teine hüljes, kolmas hüljes... Uks merihobune, teine merihobune, kolmas merihobune... Uks vaal, teine vaal, kolmas vaal...“

Jõudiski rebane nõnda kaldale. Hüppas maale ja hüüdis hülgele: „Sa, hüljes, rääkisid õigust. Teil on meres tõesti palju rumalaid loomi. Teist võib isegi üle mere silla ehitada. Nüüd aga ujuge, kuhu tahate, mina lähen puhkama!“

Illustreerinud E. PIKK

LAUPÄEV

HELGI KAUBER

TÄNA KÄES ON LAUPÄEV JUBA,
VAJA KORISTADA TUBA.
IGA TÕÕ EKS AEGA NÕUA,
EGA EMA UKSI JÕUA.

VOTAN KÄTTE TOLMULAPI,
PUHIN PUHTAKS PEEGLI, KAPI,
RIIULI JA SEINAL PILDID,
UKSEL MEIE NIMESILDI.

HÖÖRUN KÕÖGIS KOHVIKATELT,
PURUD PUHIN PÕRANDATELT.
MÖTLEN VEEL, KUI NEID KA PESEKS –
MA EI PEA END PISIKESEKS!

*Tähelepanu,
kallid sõbrad!*

MÄLETATE, EELMISES „TÄHEKESES“ KIRJUTASIN MA PIKALT MEIE VOISTLUSEST. MIS JUTUSTAB KÕIKI VOISTLEMA KAS LOOKESE, LUULETUSE Või JOONISTUSEGA, MEELES SEISAB. KÕIGE TÕREDAMAST SUVEPÄEVAST. SELLEST PÄEVAST, MIS KAUA NUUD ON KIRJAKANDJA TOIMETUSSE TOONUD JUBA PALJU VOISTLUSTOID. NEID JUTUKESI JA LUULETUSI ON MÕNUS LUGEDA, JOONISTUSI TORE VAADATA. KES AGA POLE VEEL OMA VOISTLUSTOOD ÄRA SAATNUD, SELLEL TULEB SEDA RUTTU TEHA. MEIE JU LEPPISIME KOKKU, ET VOISTLUSTOODE ESITAMISE VIIMANE PÄRAST SEDA HAKKAME VOISTLUSTOID JUBA HINDAMA JA PAREMATELE TOO- DELE MÄRRAME AUHINNAD. MA SELLEST VOISTLUSEST ÄRA SAADATE, LUGEGE LÄBI KA SEE, MIS ENNE KUI TE OMA VOISTLUSTOOD „TÄHEKESES“ KIRJUTASIN. SEAL ON KÕIK VOIST- LUSTINGIMUSED TÄPSELT ÜLEVAL. OMA TOOD SAATKE ÄRA ADDRESSIL: TALLINN, ESTONIA PST. 4, „TÄHEKESE“ TOIMETUS. 1. SEPTEMBER ON VARSTI KÄES, NII ET JÄRKN TEIE TOID OOTAMA!

IKKA TEIE Täheke

Aino Tigane

Kersti saabus koolist, õhinat täis:

„Meie hakkame vanametalli ko- guma! Sellest tehakse uued masi- nad. Kraanad ja traktorid. Terved

raudteerongid, millega siis kau- gele-kaugele sõidame... Ema, mis mina kodust viin?“

Ema lubas vaadata, Liia aga pakkus kohe:

„Vii minu mängupang.“

„Teised toovad suuri asju,“ rää-

kis Kersti. „Katuseplekki ja veeto- rusid. Ahjuuksi, pesukatlaid ja autovõlle. Kellele ma julgen sinu titapange näidata?“

Illustreerinud K. NIINEPUU

RONGITÜK

Liia küll mangus, kuid Kersti ei võtnud nooremat öde jutule. Andsid ju ema ja korterinaabrid talle küllalt kõiksugu tarbetuks muutunud esemeid. Need pandi pakki, mis tuli nii raske, et Kersti ei jaksanud seda tõsta. Löötsutades lohistas ta selle mööda maad kooli, hoolimata, et tal nõnda minekuks väga palju aega kulus.

Kui ta viimaks tagasi jõudis, hakkas ta Liiaga tõrelema:

„Sina olid siiski oma pange minu pakki sokutanud?!”

Liia vastas tasakesi:

„Ma tahtsin ka sõita rongiga, mis sellest rauast tehakse.”

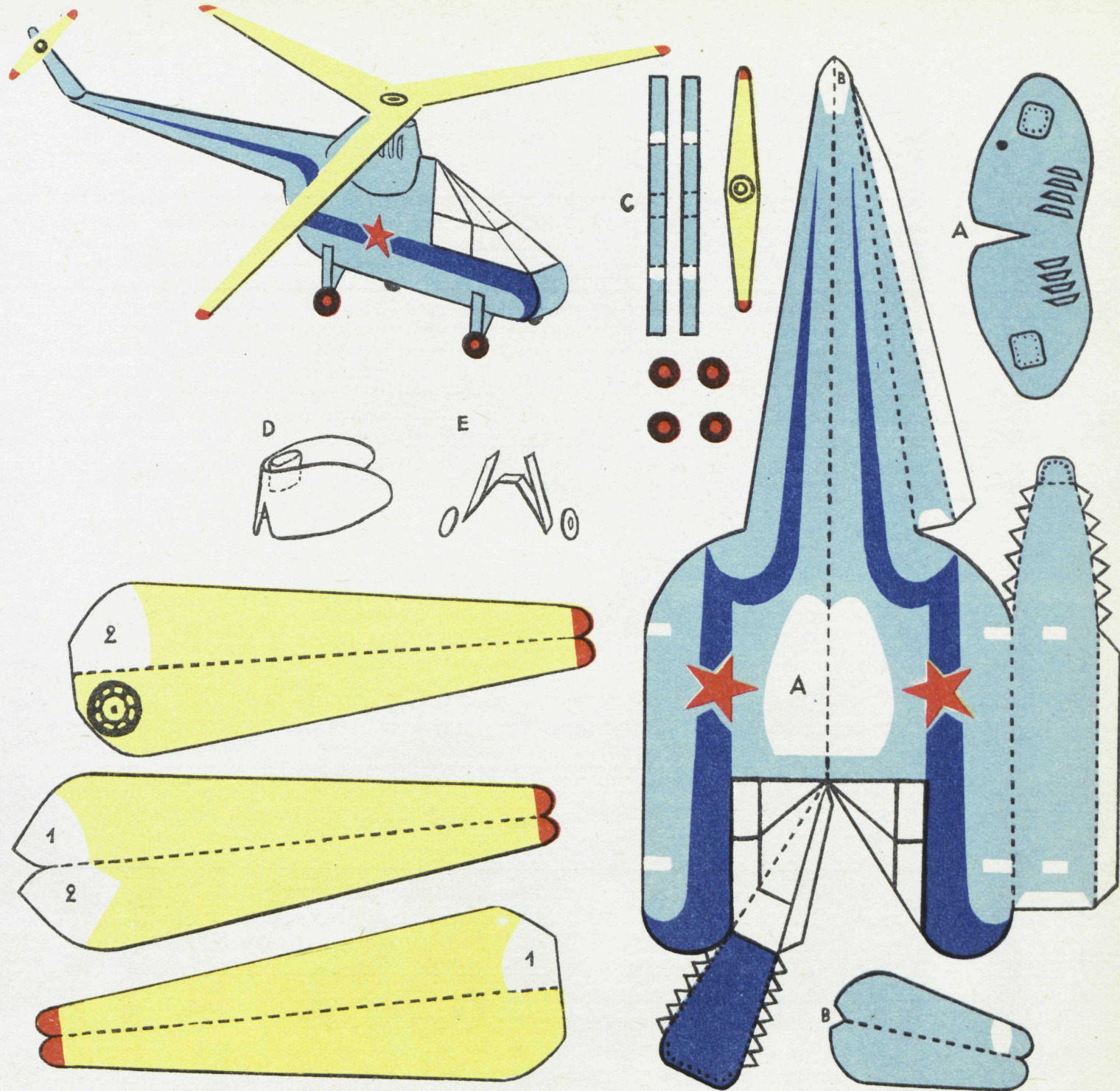
„Sinu raasust mõni rong saab!”

„Aga rongitükike ikka.”

Kersti mõtles:

„Nojah, vast tükike saab, kas kruvi või... Ja kui see puudu jääks, polekski rong korras. Muidugi võtame sind kaasa sõitma.”

SEDA SINIST JOONT MOODA LÕIKA VÄLJA KORVALOLEV KÄSITÖÖLEHT

LIKE

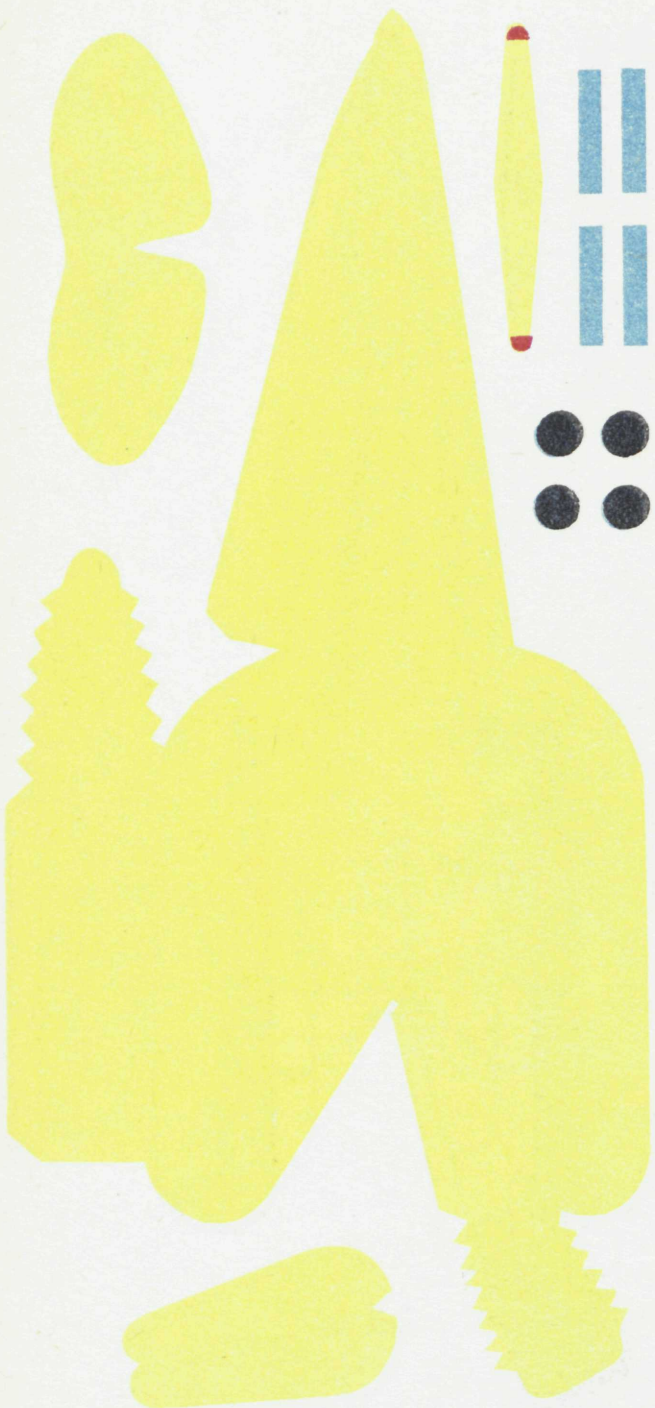

MÄNG

ADOLF RAMMO

VOOPAVAD SEINA KAKS POISIJUTSI,
KANNAVAD PABERIST TEHTUD MUTSI.
PINTSLID ON EHTSAD JA USNA UUED,
SEINGI SAAB MAALRITELT VASTSE KUUE.
TULGE JA VAADAKE, PALLILOOJAD,
SUHKRUSE POSEGA KOMMIŠOOJAD!
PEATUGE, VIRGAD JA LAISAD JALAD,
PEATUGE, TÕOMEHED, IGALT ALALT!
VAADAKE TEIE, KEL KULLALT SILMA,
KES ON NÄINUD ELU JA ILMA!
ÄRGE NUUD HAKAKE AEGA VIITMA –
TÕTAKES OSAVAID MAALREID KIITMA.
TOREDALT VÄRIVADI! AINULT ET
SEINALE VOOPAVAD SELGET VETT.

Seekord teeme helikopteri. Selle valmistamine on juba veidi raskem ülesanne. Kui sa ei saa ise hakkama, palu ema-isa appi. Kõigepealt lõika kõik osad välja. Seejärel murra punktiirjooni pidi kokku helikopteri kere ja kleebi kinni. Enne kleepimist pane helikopteri ninasse tükk kustutuskummit, et nina raskem oleks ja helikopter ratastele seisma jääks. Kere külge kleebi mootor (A). Mootoris aseta ka väike tükk kustutuskummit või korki, nagu on näidatud joonisel D. Seda on vaja, et hiljem sinna nõõpnõelaga tiivikut kinnitada. Kere tagumisse otsa kleebi saba (B), mille külge omakorda väike kollane propeller. Helikopteri telikud (C) murra nii, nagu näidatud joonisel E, ja liimi kerel olevate valgete laikude kohale. Lõpuks kleebi teliku külge rattad. Tiivikul on kolm laba. Need murra mööda punktiiri kahekorra ja liimi iga laba kokku, et nad tugevamad oleksid. Siis kleebi labad kokku: nr.1-d omavahel ja nr. 2-d omavahel. Lõpuks torka nõõpnõel läbi musta punkti tiivikul ja suru mootoris asuva kummi sisse. Ja sinu helikopter on valmis!

TUBLI

Karjatalitaja

Praegu on suvi. Loomad söövad terve päeva karjamaal, kuid Helgi niidab ja veab neile rohtu veel lauta. Helgi on esimene karjatalitaja, kes sai oma kolhoosis igalt lehmalt 4000 kg piima aastas. See pole halb tulemus.

Helgi oskab juba ka loomi ravida. Möödunud sügisel juhtus niisugune õnnetus, et üks värskele ristikuädalale lastud lehm paisus laiaks kui pall. Looma elu oli hädaohus. Helgil ei tarvitsenud siis meelt heites kolhoosi keskusesse joosta, ta sai ise looma päästmisega hakkama. Seda kõike oli talle õpetatud akadeemias. Et edaspidi säärane õnnetus ei korduks, hakkas Helgi oma loomadele enne ristikuädalale ajamist andma natuke kuiva heina. Ja õnnetust enam ei juhtunud.

Nii elab ja töötab „Kindla Tee“ kolhoosi karjatalitaja kommunistlik noor Helgi Läänesaar.

H. RAMMO

Illustreerinud V. KOTKAS

ELKND Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu ajakiri „Täheke“ nr. 8 – 1961.
Toimetuse kolleegium: E. Lahe, L. Lilleaas, I. Linnat, E. Lootsar, H. Pukk, H. Raigna.
Toimetaja asetäitja O. SAAR. Kunstiline toimetaja E. PIKK.

Ajalehtede-Ajakirjade Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn, Estonia pst. 4, tel. 449-70; 475-20.
Laduda antud 1. VII 1961. Trükkida antud 1. VIII 1961. Trükkiairv 37'000. Faber 60x90, 1/4.
Trükipoognaid 2. Arvutuspoognaid 4. MB-06110. Tellimise nr. 890.
Trükkida „Oktoober“, Tallinn, Tartu mnt. 49.

Ilmub kord kuus. Üksiknumber 15 kop.

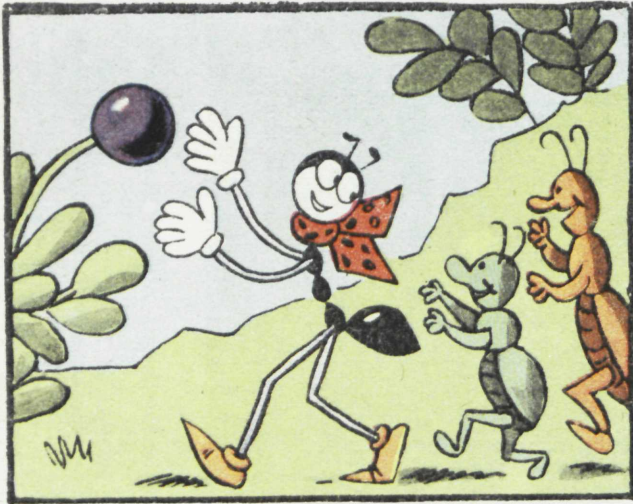
Журнал „Звездочка“. На естонском языке. Издатель ЦК ЛКСМ Эстонии.

Esikaanel A. Saldre joonistus
„Esimisel koolipäeval“.

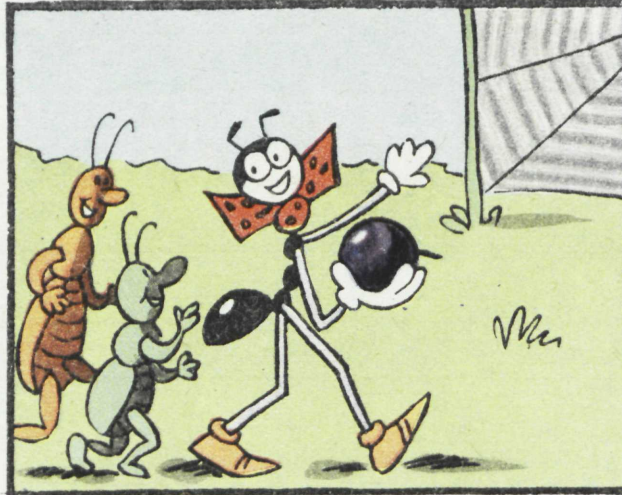
Ferda mängib JALGPALLI

Kas sa oled lugenud raamatut „Sipelgad ei alistu“?

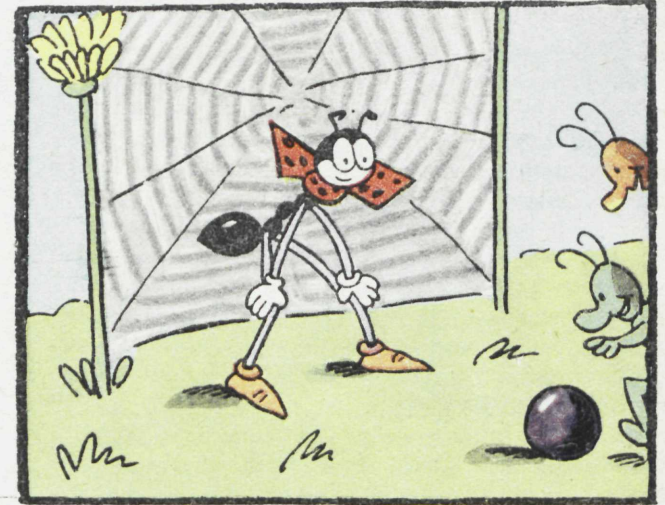
Selles raamatus kohtute sipelgapoisi Ferdaga, kellest me täna sulle piltloo jutustame.

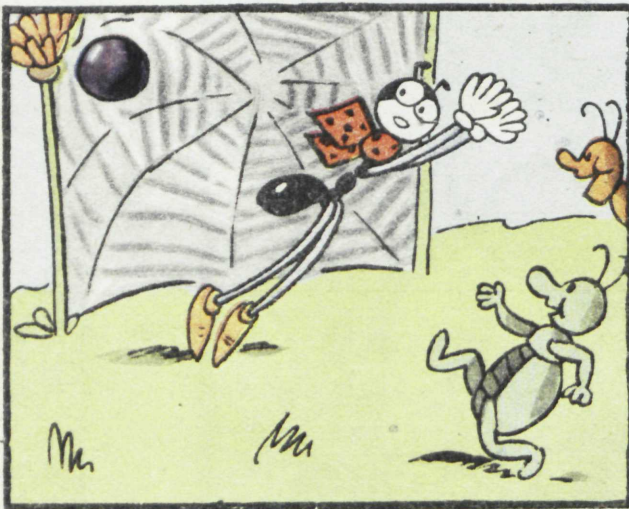
Käies põrnikate karjas, Ferda leidis mustikmarja.

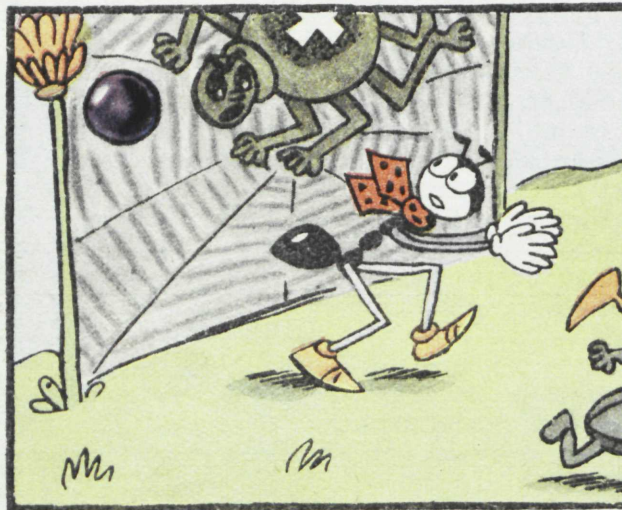
„Seda ma ei hakka sööma, parem lähme palli lööma!“

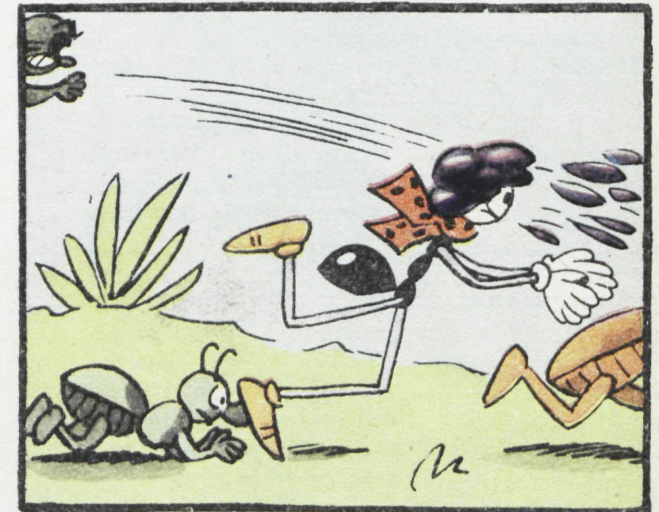
Tihe võrk, näe, siia kootud, pallimänguks justkui loodud.“

Põrnikas siis palli löi, Ferda püüdis, nii mis võis.

Aga mängutuhinal pall läks võrku vuhinal.

Ämblik tuli – ai-ai-ai! Silmapilk mäng otsa sai.